

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลิร์นนิ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร
Study of Learning Management Conditions and Needs of Ubiquitous Learning (U-Learning) Management Model on Visual Art Subject in School under Kamphaengphet Primary Educational Service Area

ณัฐพร อึ้งภากรณ์^{1*} สวนีย์ เสริมสุข¹ และธนसार เพ็งพุ่ม¹

Nattaporn Aungpaporn^{1*}, Savanee Sermsuk¹ and Thanasarn Phengphum¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบยูเลิร์นนิ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร โดยแบ่งสภาพการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมการสอน 2) ด้านการดำเนินการสอน 3) ด้านการผลิตสื่อการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล และความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบยูเลิร์นนิ่งสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 197 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลิร์นนิ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) โดยมีค่าความตรงของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.982 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีสภาพการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านการเตรียมการสอน (\bar{X} = 3.50, S.D. = 0.71) ด้านการผลิตสื่อการสอน (\bar{X} = 3.33, S.D. = 0.68) ด้านการดำเนินการสอน (\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.69) และด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.74) และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลิร์นนิ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.67)

คำสำคัญ: ศิลปะ (ทัศนศิลป์) การจัดการเรียนรู้ ยูเลิร์นนิ่ง

¹ สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Program in Research and Development in Education, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: nattaporn.aun@gmail.com

(Received: 21 January 2020; Revised: 21 April 2020; Accepted: 26 May 2020)

Abstract

This research aims to study the conditions and demands of the Ubiquitous Learning (U-Learning) management development in school under Kampheangphet Primary Educational Service Area. Learning management condition has divided into 4 parts as the following 1) teaching preparation part 2) teaching operation part 3) production of teaching media part 4) measurement and evaluation part. The demand of U-Learning management development to enhance creative thinking for students in the case study was conducted through 197 teachers by using simple random method that is the conditions and demands of the U-Learning management for visual art survey. The statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean (\bar{X}) standard deviation (S.D.) and content analysis by the questionnaire validity value is between 0.6–1.0 and the questionnaire reliability value is 0.982. The research found that: the condition of learning management in art subject (visual arts) was appropriate at a moderate level when considered from each part of the learning management condition by descending order. The resulted of it are as the following: the teaching preparation part is $\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.71, The teaching media production is $\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.68, The teaching operation is $\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.69, and measurement and evaluation is $\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.74, Therefore, the positive effect of this study show that the overview of demands of the Ubiquitous Learning (U-Learning) management is high demand ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.67)

Keywords: Art subject (visual arts), Learning management, U-Learning

บทนำ

ศิลปศึกษาเป็นกระบวนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดให้สัมพันธ์กับมือและความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้จากการเรียนรู้ศิลปะจะช่วยพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นจะเป็นผลสืบเนื่องไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น (ปริญญ์ ทนชัยบุตร, 2553) การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ซึ่งชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553)

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในปัจจุบันที่มุ่งสู่สังคมแบบดิจิทัล ทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนทำให้การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันการพัฒนาด้านไอซีทีหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว การจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่นี้จะต้องเน้นการพัฒนานักเรียนแบบองค์รวม การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการ

สื่อสารข้อมูลเข้ามาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา และในปัจจุบันอุปกรณ์เหล่านี้ถูกพัฒนาให้มีความสามารถมากขึ้น เช่น ความสามารถในการรับรู้สภาพแวดล้อมของผู้เรียน รับรู้ความต้องการของผู้เรียน และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลได้ เทคโนโลยีนี้เรียกว่า Ubiquitous Learning หรือ U-Learning ซึ่งจะเป็นเทคโนโลยีที่ได้รวบรวมความสามารถของ E-Learning และ M-Learning ไว้ด้วยกัน (นพดล ผู้มีจรรยา, 2557) รูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ จะทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ปัจจุบันการนำเอาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางและมีบทบาทต่อการเรียนการสอนมากขึ้น วิธีการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อรูปแบบการเรียนรู้บนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์จึงจะสามารถใช้ศักยภาพของเทคโนโลยีระบบเครือข่ายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (สมเจตน์ สัตยกิจขจร, 2557) เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีบทบาททำให้วิธีการศึกษาค้นคว้าเปลี่ยนไปแทนที่จะต้องอ่านจากตำรา การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตจะทำได้รวดเร็วกว่า พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีช่วยให้ฝึกผู้เรียนเรียนรู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร และรู้จักคิดสร้างสรรค์มากกว่าการศึกษาเฉพาะข้อมูล (เอียน สมิธ และอนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2550) คุณลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงเป็นการสอนผ่านระบบเครือข่าย โดยมีการบูรณาการวิธีการเรียนรู้ มีเทคนิค วิธีการที่หลากหลาย มีฟังก์ชันที่ใช้งานได้ง่าย สามารถพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม (Fraser, 2005; Hwang et al., 2007) การจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงสามารถศึกษาผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ต่าง ๆ ได้หลากหลาย ซึ่งในอนาคตสื่อบางแหล่งข้อมูลจะกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีประโยชน์มากกว่าบนโลกการเรียนรู้แบบออนไลน์ (มหาชาติ อินทโชติ, 2557)

ปัจจุบันการพัฒนาด้านไอซีทีหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็วต่อเนื่อง บางคนถึงขนาดจะขาดเทคโนโลยีไม่ได้ ในครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาเด็กและเยาวชนมีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นทุกปี ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรืออินเทอร์เน็ต เรียกว่าแทบจะเป็นปัจจัยที่ 5 เลยกว่าได้โดยเฉพาะเด็ก 6-14 ปี ใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้น 4.5 เท่า (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558) จากรายงานกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไปมีโทรศัพท์เป็นของตัวเองส่วนตัวประมาณ ร้อยละ 90 อีกทั้งนักเรียนยังสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ศิลปะในระดับชั้นประถมศึกษาใช้เวลาเรียน 1 คาบ ในแต่ละสัปดาห์ ตามโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งปัญหาการจัดการเรียนรู้ในคาบเรียนใช้เวลาในการฝึกทักษะปฏิบัติเสียเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากการเรียนรู้นอกห้องเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีแนวโน้มการพัฒนามากยิ่งขึ้นในอนาคต จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) เพื่อให้ทราบถึงการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการในปัจจุบันของครูผู้สอนรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากำแพงเพชร ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน ด้านการผลิตสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ศึกษาความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 389 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 197 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน 5% โดยใช้การดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย

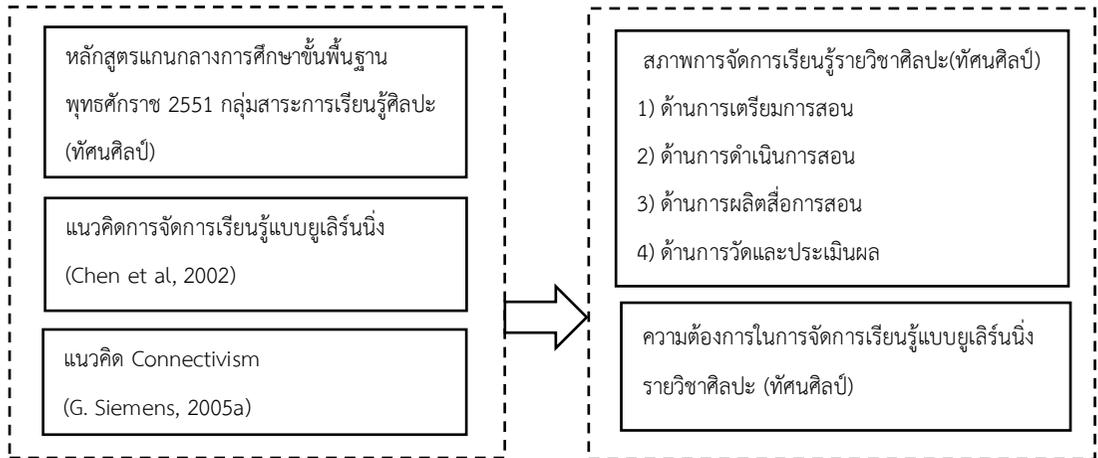
3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 สภาพการจัดการเรียนรู้ในวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเตรียมการสอน 2) ด้านการดำเนินการสอน 3) ด้านการผลิตสื่อการสอน และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล

3.2 ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด/ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน ด้านการผลิตสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ศึกษาความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 389 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 197 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โยมานัน โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน 5% โดยใช้การดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย

ขอบเขตด้านตัวแปร สภาพการจัดการเรียนรู้ในวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเตรียมการสอน 2) ด้านการดำเนินการสอน 3) ด้านการผลิตสื่อการสอน และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีการแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ตอน มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด เกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) จากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นมาสังเคราะห์เป็นสภาพการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเตรียมการสอน 2) ด้านการดำเนินการสอน 3) ด้านการผลิตสื่อการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูนิเวิร์สรัลรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

3. สร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูนิเวิร์สรัลรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

3.1 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของคุณลักษณะแต่ละด้าน

3.2 สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดแต่ละด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 35 ข้อ กำหนดค่าการแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ช่วง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูนิเวิร์สรัลรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 30 ข้อ กำหนดค่าการแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ช่วง

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.3 นำแบบสอบถามสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูนิเวิร์สรัลรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่า IOC โดยประเด็นข้อคำถาม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

3.4 นำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาประสิทธิภาพของครอนบาค (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.982

3.5 นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 197 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การทำงานสาขาวิชาเอกที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำลงในช่องว่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูนิเวิร์สรัลศิลปะ (ทัศนศิลป์) ที่ได้จากตอนที่ 2 โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) พบว่า ด้านการเตรียมการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับการดำเนินการจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความถนัดและความต้องการของผู้เรียน และการออกแบบสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับประสบการณ์และความพร้อมของผู้เรียน ตามลำดับ ด้านการดำเนินการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับการดำเนินการจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า การสอนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เน้นการลงมือปฏิบัติการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงาน และการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ ด้านการผลิตสื่อการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับการดำเนินการจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า การนำผลงานศิลปะที่ดีเด่นเป็นสื่อการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน การจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ศิลปะ และการนำวัสดุที่หาง่ายมาประยุกต์ใช้สร้างสื่อการเรียนรู้ ตามลำดับและด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับการดำเนินการจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติตามสภาพจริง การประเมินผลงานจากคุณภาพของงานโดยการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน และการประเมินผลกระบวนการปฏิบัติงานของผู้เรียน ระหว่างเรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่จบวิชาเอกสาขาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีการดำเนินการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในภาพรวมอยู่ระดับมากจำนวน 43 คน (71.7%) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้จบวิชาเอกสาขาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีการดำเนินการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลางจำนวน 94 คน (68.7%) รายละเอียดดังตาราง 1 – 2

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

ข้อ	สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ
	ด้านการเตรียมการสอน	3.50	0.71	ปานกลาง
1.	ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.50	0.86	ปานกลาง
2.	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ที่ครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร	3.30	0.73	ปานกลาง
3.	การวางแผนและวิเคราะห์วัตถุประสงค์เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.28	0.72	ปานกลาง
4.	การออกแบบกำหนดการสอนของรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษา	3.24	0.74	ปานกลาง
5.	การเตรียมเนื้อหาโดยคำนึงถึงจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.30	0.75	ปานกลาง

ข้อ	สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ
6.	การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความถนัดและความต้องการของผู้เรียน	3.37	0.76	ปานกลาง
7.	การออกแบบสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับประสบการณ์และความพร้อมของผู้เรียน	3.36	0.77	ปานกลาง
8.	การจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายสำหรับการเรียนศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.32	0.77	ปานกลาง
9.	การเตรียมเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	3.23	0.72	ปานกลาง
10.	การออกแบบการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทั้ง พุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	3.27	0.75	ปานกลาง
ด้านการดำเนินการสอน		3.32	0.69	ปานกลาง
11.	การสอนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เน้นการลงมือปฏิบัติ	3.92	0.95	มาก
12.	การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงาน	3.66	0.85	มาก
13.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	3.31	.077	ปานกลาง
14.	การถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	3.38	0.77	ปานกลาง
15.	การให้คำแนะนำปรึกษาและการช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.46	0.82	ปานกลาง
16.	กระตุ้นหรือเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง	3.28	0.83	ปานกลาง
17.	ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ได้รับประสบการณ์และนำมาประยุกต์ใช้การสร้างผลงาน	3.44	0.82	ปานกลาง
18.	การสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.61	0.92	มาก
19.	การเลือกใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาในรายวิชาในรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.45	0.84	ปานกลาง
ด้านการผลิตสื่อการสอน		3.33	0.68	ปานกลาง
20.	การผลิตสื่อการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.38	0.76	ปานกลาง
21.	การผลิตสื่อการสอนขึ้นเองเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ	3.31	0.76	ปานกลาง
22.	การร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ศิลปะ	3.12	0.81	ปานกลาง
23.	การจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ	3.42	0.82	ปานกลาง
24.	การจัดระบบการใช้และจัดเก็บสื่อการเรียนรู้	3.06	0.93	ปานกลาง
25.	การใช้สื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.38	0.74	ปานกลาง
26.	การใช้สื่อที่สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหาในแผนการสอนรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	3.31	0.76	ปานกลาง

ข้อ	สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ
27.	การนำวัสดุที่หาง่ายมาประยุกต์ใช้สร้างสื่อการเรียนรู้	3.41	0.76	ปานกลาง
28.	การนำผลงานศิลปะที่ดีเด่นเป็นสื่อการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	3.61	0.92	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล		3.25	0.74	ปานกลาง
29.	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติตามสภาพจริง	3.50	0.88	ปานกลาง
30.	การกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	3.18	0.80	ปานกลาง
31.	การชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้	3.12	0.76	ปานกลาง
32.	การประเมินผลงานจากคุณภาพของงานโดยการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน	3.27	0.84	ปานกลาง
33.	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุม ทักษะพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	3.18	0.82	ปานกลาง
34.	การประเมินผลกระบวนการปฏิบัติงานของผู้เรียนระหว่างเรียน เพื่อให้เกิดพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.25	0.79	ปานกลาง
35.	การนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้	3.24	0.78	ปานกลาง
รวม		3.35	0.65	ปานกลาง

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่จบในระดับปริญญาตรี ในภาพรวมของสภาพการดำเนินการจัดการเรียนรู้

ภาพรวมการดำเนินการจัดการเรียนรู้	วิชาเอกที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี				รวม	
	สาขาทางศิลปะ(ทัศนศิลป์)		ไม่ใช่สาขาทางศิลปะ(ทัศนศิลป์)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	0	0.0	0	0.0	0	0.0
น้อย	0	0.0	15	10.9	15	7.6
ปานกลาง	11	18.3	94	68.7	105	53.3
มาก	43	71.7	27	19.7	70	35.5
มากที่สุด	6	10.0	1	0.7	7	3.6
รวม	60	100.0	137	100.0	197	100

2. ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) พบว่า ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อันดับแรกการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในเวลาที่อยู่ในห้องเรียน และนอกห้องเรียน อันดับที่ 2 การเปลี่ยนบทบาทของจากการสอนแบบบรรยายเป็นการให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวก ผู้เรียนสามารถเรียกข้อมูลมาใช้และแสดงผลได้อย่างรวดเร็วตามความต้องการ และอันดับที่ 3 การจัดการเรียนรู้ที่สมาชิกสามารถร่วมกันแบ่งปันความรู้และ

แลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างอิสระ การนำความรู้จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์มาใช้ในการสร้างผลงานของนักเรียน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิต จัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ความพร้อมของการใช้สื่อการเรียนรู้นิรรูปแบบของเทคโนโลยี ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างหลากหลายจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ในระยะเวลาและความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาเพื่อช่วยให้สามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สะดวกมากขึ้น และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายต่อเนื่องและไร้ขอบเขต ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (จบสาขาทางศิลปะและไม่ใช้สาขาทางทัศนศิลป์) มีความต้องการในการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 98 คน (49.7%) รายละเอียดดังตาราง 3 – 4

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

ข้อ	ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นิงรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และสมาชิกในกลุ่ม	4.38	0.73	มาก
2	การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันที่หลากหลาย	4.37	0.78	มาก
3	การเลือกเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.39	0.76	มาก
4	การเลือกแหล่งเรียนรู้ออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.43	0.73	มาก
5	การใช้เทคนิคที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมทั้งในเวลาที่อยู่ในห้องเรียน และนอกห้องเรียน	4.46	0.67	มาก
6	การเปลี่ยนบทบาทของครูจากการสอนแบบบรรยายเป็นการให้แนะนำ และอำนวยความสะดวก	4.45	0.72	มาก
7	การจัดการเรียนรู้ที่สมาชิกสามารถร่วมกันแบ่งปันความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างอิสระ	4.44	0.72	มาก
8	การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์	4.41	0.76	มาก
9	ผู้เรียนสามารถเรียกข้อมูลความรู้หรือสื่อต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ	4.43	0.73	มาก
10	การนำความรู้จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์มาใช้ในการสร้างผลงานของนักเรียน	4.44	0.70	มาก
11	การโต้ตอบหรือสนทนาระหว่างสมาชิกในกลุ่มแบบออนไลน์	4.41	0.75	มาก
12	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.42	0.69	มาก
13	การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา	4.43	0.72	มาก
14	การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิต จัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.44	0.69	มาก
15	ประสานเครือข่ายความร่วมมือในการสร้าง และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	4.43	0.69	มาก
16	ความพร้อมของการใช้สื่อการเรียนรู้นิรรูปแบบของเทคโนโลยี	4.44	0.75	มาก

ข้อ	ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยุคลีร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
17	การใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบยุคลีร์นึ่งทั้งเทคโนโลยีพื้นฐาน เทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ เทคโนโลยีการเข้าถึง และเทคโนโลยีด้านการประยุกต์	4.43	0.76	มาก
18	การบันทึกชิ้นงานที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.42	0.71	มาก
19	การเข้าถึงข้อมูล เอกสาร และแหล่งเรียนรู้ตามที่คุณเรียนต้องการ	4.40	0.73	มาก
20	การได้รับข้อมูลอย่างรวดเร็วเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียน	4.43	0.74	มาก
21	ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับผู้เชี่ยวชาญ ครูและเพื่อนร่วมชั้นทั้งในรูปแบบการเรียนแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา	4.42	0.71	มาก
22	ระบบการเรียนที่สามารถปรับการเรียนรูให้เข้ากับชีวิตประจำวันของผู้เรียน	4.43	0.71	มาก
23	ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาเพื่อช่วยให้สามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สะดวกมากขึ้น	4.44	0.72	มาก
24	ผู้เรียนสามารถเรียกข้อมูลมาใช้และแสดงผลได้อย่างรวดเร็วตามความต้องการ	4.45	0.75	มาก
25	ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้หลากหลายจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ในระยะเวลาและความต้องการของผู้เรียน	4.44	0.76	มาก
26	กิจกรรมการเรียนรูในลักษณะของการให้บริการซึ่งกันและกัน	4.43	0.74	มาก
27	ระบบการเรียนรูที่มีกฎข้อบังคับที่จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นและควบคุมตนเองได้	4.41	0.77	มาก
28	แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายต่อเนื่องและไร้ขอบเขต	4.44	0.73	มาก
29	การประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือเทคโนโลยีที่ทรงประสิทธิภาพ	4.42	0.74	มาก
30	การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของระบบเครือข่าย	4.41	0.76	มาก
	รวม	4.42	0.67	มาก

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่จบในระดับปริญญาตรี ในด้านความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)

ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่ง	วิชาเอกที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี				รวม	
	สาขาทางศิลปะ(ทัศนศิลป์)		ไม่ใช่สาขาทางศิลปะ(ทัศนศิลป์)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	0	0.0	0	0.0	0	0.0
น้อย	0	0.0	2	1.5	2	1.0
ปานกลาง	4	6.6	13	9.5	17	8.7
มาก	25	41.7	55	40.1	80	40.6
มากที่สุด	31	51.7	67	48.9	98	49.7
รวม	60	100.0	137	100.0	197	100.0

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. โดยภาพรวมสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีการดำเนินการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ทุกด้านมีสภาพการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ด้านการเตรียมการสอน ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.71) ด้านการผลิตสื่อการสอน ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.68) ด้านการดำเนินการสอน ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.69) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ และยังพบอีกว่า สภาพการดำเนินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีพบว่าครูผู้สอนที่จบการศึกษาสาขาวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) โดยตรงมีการดำเนินการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ครูผู้สอนที่จบสาขาอื่นมีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน การนำผลงานศิลปะที่ดีเด่นและสื่อสำเร็จรูปที่มีอยู่มาเป็นสื่อการสอนเพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้เรียนรู้ การเรียนวิชาศิลปะเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตรง การสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รตนารุณโกษา (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะ สาระทัศนศิลป์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สอดแทรกแนวคิดพุทธสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัยดังนี้ การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้แบบมีบรรยากาศการเรียนไม่เคร่งเครียดในห้องเรียนและนอกห้องเรียน อีกทั้ง สกนธ์ ภู่งามดี (2547) พบว่า การเรียนการสอนนั้นควรเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางศิลปะให้มาก เพื่อทำให้ผู้เรียนได้รู้ซึ่งถึงคุณค่าของผลงานศิลปะ และเชื่อมโยงสู่การเล็งเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว การทำความเข้าใจถึงความสามารถทางศิลปะของเด็กว่า เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งดังกล่าวที่แตกต่างกันและไม่เท่ากัน การกำหนดกิจกรรมทางศิลปะในห้องเรียนควรพิจารณาความพยายามของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ควรเปิดกว้างมากกว่ากิจกรรมวาดภาพ การรู้จักใช้ประโยชน์จาก

สิ่งของเหลือใช้มาสร้างชิ้นงาน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายสร้างเสริมให้ได้รู้จักแก้ปัญหาที่นอกเหนือจากกรอบที่กำหนด อันมีผลต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ และการดำเนินชีวิต

2. ความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่งรายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งครูผู้สอนที่จบสาขาศิลปะ (ทัศนศิลป์) และครูผู้สอนที่ไม่ได้จบสาขาศิลปะ (ทัศนศิลป์) เนื่องจากการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้คอยแนะนำและอำนวยความสะดวกเป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การแบ่งปันประสบการณ์และเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ช่วยในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียนอื่นทำให้ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่าง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำเสนอผลงานได้ตามความต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา ทัดตะทองคำ (2560) ได้ศึกษาเรื่องเทคนิคการวาดภาพสีน้ำโดยใช้การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัยดังนี้ การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบโดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ หรือผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอนหรือผู้ที่มีศักยภาพ มากกว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้างกระบวนการที่มีพลัง ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ได้โดยตลอดกระบวนการเรียนการสอน เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น และไม่รู้สึกรู้ว่าเรียนอยู่คนเดียว นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดทักษะในการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ลดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเองมากขึ้น มหาชาติ อินทโชติ (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบยูเลอร์นึ่งสามารถนำความรู้ ทักษะไปประยุกต์ใช้กับการเรียนและการทำงานได้ เรียนรู้วิธีการทำงาน วางแผนเรียนรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง และสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนควรมีการปรับปรุงการดำเนินการในทุกด้านเพื่อความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อมของการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การผลิตสื่อการสอน และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยูเลอร์นึ่ง หรือรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

นพดล ผู้มีจรรยา. (2557). ระบบการเรียนรู้ภาคินตภาพแบบสร้างศักยภาพโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาและการรับรู้บริบท (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.

- ปริญญา หนันชัยบุตร. (2553). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทัศนศิลป์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- พินิตา ทัดตะทองคำ. (2560). *ผลการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการวาดภาพสีน้ำโดยใช้การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- มหาชาติ อินทโชติ. (2557). *การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบยูเลอร์นึ่งด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รดา นารถโคษา. (2555). *การพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะ สาระทัศนศิลป์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สอดแทรกแนวคิดพหุสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- สกนธ์ ภู่งามดี. (2547). การเรียนการสอนวิชาศิลปะกับการพัฒนาเยาวชน. *วารสารวิชาการศรีปทุม*, 1(1), 31-42.
- สมเจตน์ สัตย์กิจขจร. (2557). *รูปแบบการเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2558). *วิเคราะห์เด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: บางกอกบลิ๊ก.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เอียน สมิต และอนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ Facilitating Student – Centered Learning. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 18(2), 1-10.
- Chen, Y. S., Kao, T. C., Sheu, J. P., & Chiang, C. Y. (2002). *A Mobile Scaffolding-Aid-Based Bird-Watching Learning System*. Proceeding of IEEE International Workshop on Wireless and Mobile Technologies in Education #WMTE'02#, pp. 15-22, IEEE Computer Society Press.
- Fraser, J. (2005). *U-Learning=E-Learning+M-Learning*. Peninsula School of Information Technology Monash University, Australia.
- Hwang, G-J. (2007). “Ubiquitous Computing Technology in Education”. *Journal of Distance Education Technology*, 3(5), 116-120.
- Siemens, G. (2005a). Connectivism: A learning theory for the digital age. *INTERNATIONAL journal of instructional technology and distance learning*, 2(1), 3-10.